نگاه

مهم‌ترین آزادراه کشور متولی هم دارد؟

مهرداد محمدی
کارشناس ارشد مدیریت از کانادا

● بزرگراه تهران- قم را می‌توان یکی از قدیمی‌ترین‌ها و در عین حال مهم‌ترین آزادراه کشور تلقی کرد؛ درگاه جنوبی تهران؛ مسیری که تک‌تک میهمانان خارجی این مملکت حداقل ۴۰کیلومتر اولش را دوبار بازدید می‌کنند. این جاده زمانی خوش‌کیفیت‌ترین و استانداردترین راه کشور محسوب می‌شده اما به‌نظر می‌رسد مدیریت دولتی مصمم است رکورد بدترین بزرگراه کشور را برای همین مسیر کسب کند.

در آخرین بند از گزارش کارشناسی مربوط به حادثه غم‌انگیز کشته‌شدن ده‌ها نفر در انحراف، تصادف و آتش‌گرفتن دو اتوبوس در مسیر تهران- قم که اخیرا اتفاق افتاد، به مشکلات راه، ازجمله غیراستانداردبودن گاردریل جاده اشاره شده بود. به‌جز آن، شاید تنظیم‌کنندگان گزارش احتیاط کرده بودند که به وضعیت فاجعه‌آمیز آسفالت بخش‌هایی از مسیر و تاثیر احتمالی آن بر ترکیدن لاستیکی که مستعد ترکیدن بوده اشاره کنند.

اگر مثل من هفته‌ای یکی، دوبار برای سال‌ها از این مسیر تردد کنید، توجهتان به نکات جالب بسیاری جلب می‌شود:

۱- محافظ‌هایی از سیم‌بکسل به‌جای گاردریل در بخش‌هایی از مسیر نصب‌شده (آزموده شده) و از روز نصب با هر حادثه بخشی از پایه‌هایش کنده شده است. ولی گویا این محافظ‌ها نیازی به ترمیم ندارند و نخواهند داشت. این محافظ‌ها حالا در بسیاری از بخش‌ها تبدیل شده‌اند به سیم‌بکسل‌های پیچ‌خورده‌ای که خدا نکند قرار باشد خودرو حادثه‌دیده شما را از پرتاب‌شدن به بیرون جاده محافظت کند.

۲- بسیاری از نقاط جاده بارها و بارها روکش آسفالت شده و سطح راه گاهی تا بیش از ۳۰سانتیمتر بالا آمده، اما گاردریل‌ها اکثرا از زمان ساخت جاده همان‌هایی هستند که بوده‌اند. نتیجه این شده که در بعضی نقاط گاردریل بسیار کوتاه‌تر از استاندارد مورد نیاز و طراحی اولیه قرار گرفته و هرگز نمی‌توان انتظار داشت این گاردریل بتواند خودرو هرچقدر کم‌ارتفاعی را از انحراف یا پرتاب‌شدن به سوی دیگر جاده باز دارد، چه رسد به ماشین‌هایی مثل اتوبوس. اگر گاردریل این جاده در ارتفاع و با کیفیت استاندارد نصب شده بود، جان آن همه آدم و خیلی‌های دیگر که در خبرها نمی‌آیند، گرفته‌نمی‌شد.

۳- تیم‌های روکش آسفالت راهداری هرگز نتوانسته‌اند خودشان را به بخش‌های مصیبت‌زده این راه برسانند. هروقت در حال روکش‌کردن یک سمت مسیر بوده‌اند یک سمت دیگر حتما در حال ترکاندن لاستیک اتومبیل‌های مردم بوده. اصولا این راه نگهداری نمی‌شود، بلکه صرفا تعمیر می‌شود.

ریزه‌کاری‌های دیگر هم زیاد هستند، مانند خط‌کشی‌ها و تابلوهایی که هیچ‌وقت کامل نیستند یا شانه راه که همیشه جاهایی غیب شده، خروجی‌های کاملا غیراستاندارد مانند شکوهیه و بهشت معصومه قم و... .

اما اگر از مدیر احتمالی این راه سوال کنید که این‌همه ضعف از کجا می‌آید چه جوابی می‌گیرید؟ بی‌شک این جواب: بودجه کفاف نمی‌دهد. بودجه از کجا می‌آید؟ اتوبان باید از محل دریافت عوارض مدیریت شود. بنا به دلایل نامعلومی عوارض این بزرگراه هرگز متناسب با ابعاد آن و گذر زمان اضافه نشده. ۳۰۰تومانی که الان برای ۱۳۰کیلومتر مسیر از سواری‌ها گرفته می‌شود را مقایسه کنید با عوارض بسیاری از مسیرهای دیگر مانند اتوبان قم-کاشان، تهران- پردیس و... که عوارض همه آنها نسبت به طول مسیر چندین برابر بیشتر است. سوال اینجاست که برای منِ شهروند خسارت مالی و خطر جانی هر روزه در این مسیرِ مخرب به هزارتومان عوارض بیشتر نمی‌ارزد؟ آیا این نوع عوارض گرفتن تخفیفی برای هزینه‌های قشر مستضعف است یا تخفیفی به حفظ جان و مال آنها؟

از طرفی خود ایستگاه عوارضی این اتوبان در تهران هم می‌تواند سوژه طنزی تمام‌عیار باشد. ترافیک که سنگین می‌شود ناگهان یک یا دو لاین عوارضی را تعطیل می‌کنند. کیسه خلیفه یا درب خزانه باز می‌شود به روی عده‌ای خوش‌شانس. یا وقتی شیفت عوض می‌شود، در زمان جابه‌جایی کارمندان باجه‌ها، بارها شخصا دیده‌ام که تعداد زیادی خودرو مجوز عبور رایگان می‌گیرند تا فرد جدید در صندلی‌اش جابه‌جا شود و احتمالا حساب صندوق را تحویل بگیرد. گاهی کارمند باجه درحال چای خوردن است و دستش را از پنجره بیرون آورده و به خودروها علامت می‌دهد که رد شوند و عوارض نپردازند!

مکانیسم مدیریت این راه یک فاجعه همه جانبه است که نتیجه‌اش می‌شود مرگ آدم‌ها. راه‌حل‌ها را هم هر مدیر مبتدی‌ای می‌تواند حدس بزند:

تعریض معبر و بیشتر کردن تعداد باجه‌ها در عوارضی برای جلوگیری از ترافیک طولانی، اضافه‌کردن مبلغ عوارض حداقل تا هزارو۵۰۰تومان، اضافه‌کردن مسیرهای پرداخت الکترونیک، شبانه‌روزی کردن باجه فروش برچسب الکترونیک در دو سمت مسیر، مدیریت نیروی انسانی باجه‌ها به نحوی که هر روز میلیون‌ها تومان از حق مردم را نبخشند، و بالاخره هزینه کردن درآمد چندبرابری حاصله برای همین راه و همین مردمی که از این راه استفاده می‌کنند، برای حفظ جان و مال‌شان.

و این سوال سال‌هاست که در ذهن من می‌چرخد: آیا این بزرگراه اصلا متولی هم دارد؟

عکس: سعید کریمی

امنیت غذایی در گزارش رییس‌جمهور

باد ناموافق

محمد امامی . تحلیلگر امنیت غذایی

بخش کشاورزی و شاغلان این بخش، کشاورزان، از جمله محورهای پررنگ گزارش رییس‌جمهور در یکصدویکمین روز کاری دولت تدبیر و امید بودند. ریاست محترم جمهوری در این گفت‌وگوی تلویزیونی نیز همچون گذشته تلاش کرد تا ارادت و علاقه خود را به کشاورزان نشان دهد. رییس‌جمهور مدتی پیش هم در چهارمین کنگره سراسری خانه کشاورز شرکت کرده و ضمن سخنرانی در این کنگره، کشاورزان را مردان و زنانی نامیده بود که در عرصه امنیت غذایی کشور و اقتدار این مرزوبوم تلاش می‌کنند و دیدارشان برای رییس‌جمهور منتخب یک افتخار است. ایشان در همان سخنرانی، خود را روستازاده‌ای دانسته بود که با فضای کشاورزی هم بیگانه نیست و در عین حال از دست‌های پینه‌بسته خویش گفته بود: «خیلی با فضای کشاورزی بیگانه نیستم. روستازاده هستم و در کنار دوران تحصیلاتم در نوجوانی در دبستان، گاهی کار کشاورزی هم داشتم. اگر دست پینه‌بسته افتخار است که افتخار است، من هم در سن ۱۱-۱۰سالگی در فصل تابستان به‌خاطر کار کشاورزی دست‌هایم پینه‌بسته بود.»

وی همچنین ضمن اشاره به نقش بخش کشاورزی در امنیت ملی کشور و امنیت غذایی، آن را مایه افتخار و مباهات دانسته بود: «کشاورزی، مایه مباهات و افتخار برای همه دست‌اندرکاران این بخش مهم که هم بخش توسعه کشور و هم بخش امنیت ملی کشور است، می‌باشد که بخشی از این امنیت، امنیت غذایی است.» دکتر روحانی در گزارش خود از صد روز اول دولتش نیز به نقش کشاورزان در تحقق امنیت غذایی اشاره کرد آنجا که سلام خود و اعضای کابینه‌اش را به گوش کشاورزانی می‌رساند که به گفته وی بار تامین امنیت غذایی کشور بر دوش آنهاست.

با این همه شاید مهم‌ترین و نگران‌کننده‌ترین بخش از گزارش ریاست محترم جمهور از این صد روز آنجاست که به انبارهای خالی از کالاهای اساسی اشاره می‌کند و همچنین خالی‌بودن انبارها و ذخایر کالاهای اساسی کشور را فوری‌ترین مشکلی می‌نامد که در روزهای نخست ریاست‌جمهوری‌اش با آن روبه‌رو شده: «در اولین روزهای پس از انتخابات با اولین مشکلی که مواجه شدم شرایط کالاهای اساسی در کشور بود که گزارش نگران‌کننده‌ای به من داده شد چراکه تصور من این بود که ذخایر کشور حداقل برای سه ماه آینده کافی است اما اعلام شد کشور از نظر کالاهای اساسی از جمله گندم با مشکل مواجه است؛ مثلا در یکی از استان‌ها فقط برای سه روز گندم در سیلوها وجود داشت.» اما آنچه سخن اصلی این نوشتار است جایی است که پرده از این واقعیت تلخ برداشته می‌شود که هنوز چند سالی از برگزاری جشن خودکفایی گندم نگذشته که ناچار شده‌ایم به واردات ۷/۲ میلیون‌تنی گندم: «از سال ۷۹ تا ۸۳ هر سال در بخش گندم خرید دولت از کشاورزان یک میلیون تن اضافه و از خارج یک میلیون تن کم می‌شد و در نتیجه در سال ۸۳ در تولید گندم خودکفا شدیم چراکه در سال ۸۳ بیش از ۱۱/۴ میلیون تن از کشاورزان داخلی گندم خریدیم و دیگر نیازی به واردات از خارج نبود اما از سال ۸۴ به بعد هر سال خرید داخلی گندم یک میلیون تن کم می‌شد و بر خرید از خارج اضافه تا جایی که امسال ناچاریم بیش از ۷/۲ میلیون تن گندم وارد کنیم.» به این‌ترتیب به نظر می‌رسد رییس‌جمهور تامین امنیت غذایی را در بعد موجودی مواد غذایی (Food Availability) مهم‌ترین بعد از ابعاد چهارگانه امنیت غذایی می‌داند و تحقق این سطح از آن در مقایسه با سایر سطوح برای او و دولتش از اهمیت بیشتری برخوردار است. طبیعی است در چنین شرایطی و با توجه به مسایل بین‌المللی که با آن مواجه بوده و هستیم خودکفایی هدف اصلی دولت در بخش کشاورزی می‌شود: «وقتی با چند قدرت غربی مقابله می‌کنیم باید خود را آماده کنیم اما متاسفانه در سال‌های گذشته عمل ما با شعارمان سازگار نبوده است و این موضوع برای کشور، مشکل ایجاد کرد اما امیدواریم از این به بعد قدم‌به‌قدم به سمت خودکفایی بیشتر و تکیه بر کشاورزان داخلی پیش رویم.» هدفی که شاید دلیل اصلی سپردن سکان وزارت جهاد کشاورزی به محمود حجتی نیز است. این دانش‌آموخته رشته عمران و وزیر اسبق راه‌وترابری در دولت اول سیدمحمد خاتمی؛ همو که پس از ادغام دو وزارتخانه جهاد سازندگی و کشاورزی سکان‌دار وزارت جهاد کشاورزی در دولت دوم اصلاحات می‌شود و در دوران مدیریت اوست که اعلام می‌شود در تولید گندم خودکفا شده‌ایم و پر بیراه نیست اگر بگوییم همین تجربه موفق وی در خودکفایی، برگ برنده اوست در گرفتن رای اعتماد از مجلس شورای اسلامی و در همین راستاست که بخشی از گزارش ریاست محترم جمهوری به تامین نهاده‌های مورد نیاز کشاورزان اختصاص می‌یابد چراکه تنها در مورد کود، یکی از این نهاده‌های مهم مورد استفاده در بخش کشاورزی در سه سال گذشته سالانه تنها ۱/۸ میلیون تن تامین شده، آن‌هم در مقابل نیاز کشور به رقمی در حدود۴/۲ میلیون تن. طبق گزارش دکتر روحانی، بخش دیگری از تلاش دولت او به فراهم‌کردن تسهیلات لازم به ویژه در بخش مکانیزاسیون اختصاص یافته، به خصوص که بدون شک یکی از مهم‌ترین مشکلات بخش کشاورزی، کمبود اعتبارات است و سرمایه‌گذاری لازم و یکی از معضلات این بخش عدم توجه کافی به مکانیزاسیون کشاورزی در هر دو جنبه خاص و عام آن. همچنین برای تحقق چنین هدفی است تعیین قیمت تضمینی محصولات کشاورزی در شهریور که بنا به گفته رییس‌جمهور روحانی در این برنامه تلویزیونی برای اولین بار بوده که در کشور در آن مقطع زمانی انجام می‌یافته؛ همان که پیش‌تر و در اواخر تابستان توسط محمدباقر نوبخت سخنگوی دولت و معاونت نظارت و راهبردی ریاست‌جمهوری اعلام شده بود که به منظور حمایت از کشاورزان و افزایش تولید داخلی، قیمت خرید تضمینی هر کیلوگرم گندم هزارو۵۰ تومان تعیین شده و این در حالی است که قیمت گندم وارداتی برای دولت در هر کیلو، رقمی در حدود ۸۵۰ تومان هزینه دربر دارد. بنا به گفته جناب سخنگو، دولت با این کار در نظر دارد از امکانات موجود برای افزایش تولید داخلی بهره ببرد؛ اقدام بجا و مناسب دیگری برای حمایت از تولید داخلی از سوی دولت تدبیر و امید؛ اقدامی که با اعلام به‌موقع کمکی است به تولیدکننده برای برنامه‌ریزی بهتر و برای داشتن برآوردی مناسب از میزان درآمد آتی و از سوی دیگر هم البته امکانی است برای دولت در جهت پیاده‌سازی الگوی کشت مورد نظرش.

در مجموع آنطور که نشانه‌ها حکایت دارند، از حمایت دولت از کشاورزی و کشاورزان -چه در جایگاه سخن و چه در حیطه عمل- گرفته تا اقداماتی که از پیش از شروع‌به‌کار دولت انجام یافته و در طی این صد روز ادامه داشته و بالاخره با در نظرگرفتن آنچه در بالا آمد، همه‌وهمه نشان از جهت‌گیری دولت دارد به سمت خود کفایی که البته در مختصات اقتصاد مقاومتی امری است پسندیده و اجتناب‌ناپذیر.

باری امروز و در حالی که تنها صد روز از عمر دولت گذشته و حالا که این دولت نوسفر در ابتدای راه قرار دارد توجه به چند نکته در زمینه سیاست‌گذاری و استراتژی برای ادامه این مسیر ضروری است. نخست نگاهی به پیشینه، به آنچه بر کشاورزی این سرزمین و بر تنوع زراعی آن در سال‌های منتهی به ۱۳۸۳ (سال خودکفایی) گذشته است. آمار ترازنامه غذایی جمهوری اسلامی ایران نشان می‌دهد در طی دوره مورد اشاره، واردات گندم روندی نزولی به خود گرفته تا اینکه در سال ۱۳۸۳ به کمترین میزان خود رسیده (رقمی در حدود ۱۷۰۴۵۹ تن) همان زمان که بنا به گفته مسوولان در تولید گندم خودکفا شدیم. به موازات این روند کاهشی در مورد این محصول، واردات گروه شیر، انواع گوشت و تخم‌مرغ، برنج و سایر غلات در همین بازه زمانی با روندی صعودی مواجه شده‌اند برای مثال تنها در مورد غلات از رقم یک‌ونیم میلیون تنی در سال ۷۸ به رقمی در حدود سه میلیون تن. این در حالی است که در سویی دیگر و تنها اندکی بعد، در سال ۱۳۸۵ واردات گندم نیز با افزایش ۱۰ برابری مواجه می‌شود و به رقمی در حدود ۱۰۰۵۰۳۵ تن می‌رسد، تنها دو سال بعد از برگزاری جشن خودکفایی! سوال اینجاست که این خودکفایی (آن‌هم در صورت پذیرفتن اصل خودکفاشدن کشور در بازه زمانی مورد اشاره) نخست به چه هزینه‌ای انجام شده؟ چه بر سر سایر محصولات زراعی آمده؟ دیگر اینکه چه اندازه در برنامه‌ریزی برای این امر افق‌های دوردست در نظر گرفته شده که تنها دو سال بعد نیازمند به ۱۰ برابر واردات شده‌ایم. به گمانم حالا که تصمیم گرفته‌شده در همان مسیر حرکت کنیم، زمان پاسخگویی به سوالاتی است از این دست، به خصوص که افزون بر آنچه گفته شد، در بحث آب نیز کشور با بحران آبی مواجه است. بیش از ۹۰ درصد آب مصرفی کشور در بخش کشاورزی مصرف می‌شود آن‌هم بنا به گفته فائو با راندمانی ۳۰ تا ۴۰ درصدی، از طرفی شاهد کاهش منابع آب‌های زیرزمینی هستیم و اگر برداشت‌های بی‌رویه از منابع آبی به همین روال پیش رود تا ۳۰ سال آینده شاید به نقطه‌ای برسیم که دیگر کشت و زرع در این مملکت مفهومی نداشته باشد. از همین روست شاید که در سال ۱۳۹۰ مقام‌معظم‌رهبری در پیام نوروزی‌شان اشاره‌ای به نگرانی و دغدغه‌های‌شان در بحث مدیریت منابع آبی کشور می‌کنند: «امروز در کشور ۹۰درصد آبی که مصرف می‌کنیم در بخش کشاورزی مصرف می‌شود. اگر شیوه‌های آبیاری کشاورزی را دولت بتواند به توفیق الهی اصلاح بکند و اگر از این ۹۰درصد ۱۰درصد کم بشود، شما ببینید چه اتفاقی می‌افتد. ما در بخش‌های دیگر – بخش خانگی، بخش صنعتی و سایر بخش‌هایی که به آب نیاز دارد – فقط با ۱۰درصد آب کشور کار می‌کنیم و از ۱۰درصد آب کشور استفاده می‌کنیم. اگر بتوانیم در بخش کشاورزی ۱۰درصد صرفه‌جویی کنیم، در واقع دو برابر امکانات بهره‌برداری در بخش غیرکشاورزی به وجود می‌آید که این امر بسیار باارزش است».

به هر تقدیر امروز بخش کشاورزی با وجود وظیفه حساسی که در تامین امنیت غذایی کشور بر دوش دارد و با وجود نقش غیرقابل انکارش در رشد و توسعه ملی، روزگار نامناسبی را می‌گذراند. انتظار می‌رود با تدبیر و امید دولت و کارگزارانش، نخست مظاهر عقب‌ماندگی در اجتماعات روستایی از میان برداشته شود، سپس این بخش به مبارزه با فقر و نابرابری برخیزد و ضمن تامین امنیت غذایی کشور، نقش کلیدی‌اش را در توسعه ملی ایران ایفا کند. دولت موظف است در شروع کار به پیش‌بینی وضعیت کشور در آینده بپردازد، به چالش‌ها و مسایل پیش‌رویش و از سوی دیگر بررسی کند اثرات تصمیمات حالش را در آینده دور و نزدیک. در واقع با توجه به همین گذشته نزدیک که رای مردم در انتخابات یازدهم تلاشی بود تا این گذشته چراغ راه آینده‌مان شود، همین امروز دولت برآمده از رای ملت باید پاسخگو باشد چه تدبیری برای فردای پیش‌روی اندیشیده است، چه تضمینی وجود دارد در صورت ادامه سیاست‌های پیشین و حتی در صورت تحقق خودکفایی، چند سال آینده دوباره نیازمند واردات در این حجم و اندازه نشویم؟ در نگاه کلی آینده‌پژوهی در کجای برنامه‌های دولت قرار دارد؟ بحث مقاومت در برابر سیاست (Resistance Policy) در محاسبات دولت دیده شده است یا خیر؟ اینها و افزون بر اینها همه موارد مهمی است که همین امروز باید بحث شود، چراکه همچنان امنیت غذایی چالشی است بزرگ پیش رویمان، در غیراین صورت فردا روزی، خودکرده را تدبیری نخواهد بود.

گذر

گوشت‌قرمز رنگ نمی‌شود

● **ایرنا:** معاون بهداشتی و پیشگیری سازمان دامپزشکی کشور با تاکید بر اینکه، به‌کارگیری منوکسیدکربن و دی‌اکسیدکربن برای تغییر رنگ گوشت مجاز نیست گفت: اطمینان می‌دهم از این نوع گاز برای تغییر رنگ گوشت‌قرمز در مراکز بسته‌بندی و عرضه استفاده نمی‌شود. محسن مشکوه افزود: طبق قانون، نظارت بهداشتی بر تمامی محصولات خام دامی بر عهده سازمان دامپزشکی کشور است و پس از فرآوری محصول این وظیفه به وزارت بهداشت، درمان و آموزش‌پزشکی محول می‌شود. وی با بیان این‌که، نظارت بهداشتی بر تمامی کشتارگاه‌ها، مراکز بسته‌بندی و مراکز عرضه محصولات خام دامی بر عهده این سازمان قرار دارد، تصریح کرد: تغییر رنگ گوشت‌قرمز به سن و نوع تغذیه دام بستگی دارد، اما وجود ماده پروتئینی همچون میوگلوبین نیز تعیین‌کننده رنگ گوشت از صورتی کمرنگ به قرمز و قهوه‌ای است. معاون بهداشتی و پیشگیری سازمان دامپزشکی گفت: ماده پروتئینی میوگلوبین و هموگلوبین در ماهیچه و عضلات دام وجود دارد و هنگام کشتار، وقتی گوشت در معرض اکسیژن قرار می‌گیرد، باعث تغییر رنگ گوشت می‌شود.

واردات بنزین از مالیات و عوارض معاف شد

● **مهر:** گمرک ایران در بخشنامه‌ای اعلام کرد: واردات بنزین، نفت سفید، نفت گاز، نفت کوره و گاز مایع تا پایان سال‌جاری از مالیات بر ارزش افزوده و عوارض معاف شده است.

لغو ممنوعیت واردات کالاهای لوکس در روزهای آینده

● **مهر:** با دستور وزیر صنعت، معدن و تجارت، در روزهای آتی ممنوعیت واردات کالاهای اولویت ۱۰ (کالاهای لوکس و غیرضرور) برداشته خواهد شد و به این ترتیب، تنها تعرفه، ابزار کنترل واردات خواهد بود، ضمن اینکه واردات این کالاها با ارز متقاضی امکان‌پذیر خواهد بود.

افزایش ۷۰برابری ارزش معاملات سهام در ۵سال

● **فارس:** معاون بازار شرکت بورس با اشاره به اینکه هم‌اکنون هزارو۴۰ ایستگاه به سامانه معاملاتی بورس اوراق بهادار متصل هستند، گفت: ارزش معاملات بازار نسبت به فروردین ۸۴ به‌طور میانگین ۷۰برابر افزایش یافته است.

خبر

انتقال گاز ۳ فاز پارس‌جنوبی به عراق

● **مهر:** دور جدید مذاکرات گازی ایران و عراق با محور افزایش حجم صادرات گاز از ۲۵ به ۴۰میلیون‌مترمکعب، افزایش دوره صدور گاز و نحوه مشارکت پیمانکار ایرانی در ساخت لوله گاز در داخل خاک عراق به میزبانی تهران انجام و دو طرف به توافق‌های جدیدی دست یافتند. ایران و عراق تابستان سال‌جاری اولین قرارداد صادرات گاز را در بغداد امضا کردند و مطابق با این توافق روزانه ۲۰ تا ۲۵میلیون‌مترمکعب گازهای ترش پارس‌جنوبی به نیروگاه‌های اطراف بغداد صادر شود. با این وجود بر مبنای مذاکرات گازی تهران- بغداد، قرار بود با امضای دومین قرارداد، به‌طور متوسط روزانه ۲۰میلیون‌مترمکعب گازهای ترش پارس‌جنوبی از مسیر خرمشهر به بصره و استان‌های جنوب عراق صادر شود. علیرضا کاملی، مدیرعامل شرکت ملی صادرات گاز ایران با اشاره به درخواست عراق برای افزایش ظرفیت صادرات گاز به روزانه ۹۰میلیون‌مترمکعب در قالب دو قرارداد صادرات به بغداد و بصره، گفت: افزایش حجم و دوره قرارداد از دیگر محورهای این نشست دوجانبه گازی بوده است. این مقام‌مسوول، تاکید کرد: با توافق جدید انجام‌گرفته مدت اجرای قرارداد صادرات گاز به بغداد از چهارسال با اصلاحیه جدید به ۱۰سال افزایش یافته ضمن آنکه حجم قرارداد صادراتی به بغداد نیز به درخواست طرف عراقی از ۲۵ به ۴۰ میلیون‌مترمکعب افزایش یافته است.

جلسه افزایش وام مسکن در بانک‌مرکزی از سر گرفته شد

● **فارس:** جلسات افزایش سقف وام خرید و ساخت مسکن که در ماه گذشته تا حدودی کمرنگ شده بود، طی چند هفته گذشته روند مثبتی به خود گرفته و به مراحل حساسی رسیده است. پس از اینکه بانک مسکن اوایل روی کارآمدن دولت یازدهم پیشنهاد افزایش ۱۰میلیون‌تومانی وام خریدوساخت مسکن را به بانک‌مرکزی ارایه کرد، جلساتی در این‌باره در بانک‌مرکزی برگزار شد.

پیشنهاد تشکیل کمیته ویژه ۳جانبه برای تامین مالی مسکن مهر

● **تسنیم:** عضو کمیسیون عمران مجلس با اشاره به اعلام بانک‌مرکزی مبنی بر عدم امکان تامین مالی برای تکمیل واحدهای مسکن مهر پیشنهاد داد، کمیته‌ای با حضور نمایندگان مجلس، نمایندگان دولت و بانک‌مرکزی برای حل مشکل تامین منابع مالی این طرح تشکیل شود.

کترینگ گشنیز

وقت ناهار لـــــــــذت ببرید!

قابل توجه شرکت‌ها و سازمان‌های دولتی و خصوصی (۱۰ نفر به بالا)

تلفن: ۰۹۱۲۶۴۶۱۱۸۵ - ۸۸۸۵۲۴۰۵

برنج ۱۰۰٪ ایرانی با گوشت گوسفندی

با قیمت باورنکردنی!